

18 Ιανουαρίου, 1994

[ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ,

Αιτητής,

v.

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΥΔΑΤΟΠΡΟΜΗΘΕΙΑΣ ΛΕΜΕΣΟΥ (ΑΡ. 1),

Καθ' ων αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 259/93)

*Ακυρωτική απόφαση — Επανεξέταση — Δυνατότητα μη επανασύστασης
Επιτροπής Επιλογής, εφόσον δεν ήταν θεσμοθετημένη.*

*Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Λόγοι Ακυρώσεως
— Πλάνη περί το Νόμο — Πειλανημένη αντίληψη ως προς την ορθό- 5
τητα της διαδικασίας αξιολόγησεως της υπηρεσίας των υποψηφίων —
Ακύρωση προαγωγής υπαλλήλου του Συμβουλίου Υδατοπρομηθείας
Λεμεσού στην κριθείσα περίπτωση, όπου το Συμβούλιο υιοθέτησε κρι-
σεις, ως προς την αξία των υποψηφίων, από τον Τεχνικό Επιθεωρητή.*

10
Ο αιτητής προσέβαλε το κύρος της απόφασης του Συμβουλίου Υδα-
τοπρομηθείας Λεμεσού με την οποία προάχθηκε το ενδιαφερόμενο μέ-
ρος στη θέση Βοηθού Αρχιεπισιτάτη.

15
Ο αιτητής επικέντρωσε την επιχειρηματολογία του στον πίνακα
αξιολόγησης, όπως ονομάστηκε, που κατάρτισε ο Τεχνικός Επιθεωρη-
τής.

20
Το Ανώτατο Δικαστήριο, ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση, απο-
φάσισε ότι:

1. Η Επιτροπή Επιλογής δεν είναι θεσμοθετημένη. Το Συμβούλιο μπο-
ρούσε στο πλαίσιο της άσκησης της διακριτικής του εξουσίας να κα-
θορίσει τη μέθοδο διεξαγωγής της έρευνας που θα έκρινε αναγκαία.
Το γεγονός ότι είχε αρχικά αποφασίσει τη σύσταση τέτοιας Επιτρο- 25
πής δεν επιβάλλει, αφ' εαυτού, τη σύστασή της και κατά την επανε-
ξέταση. Η μη σύστασή της δεν συνιστά παράβαση οποιουδήποτε τύ-

5 που αφού δεν υπάρχει αντίστοιχη νομοθετική υποχρέωση. Θα μπορούσε να τεθεί ζήτημα εφόσον η σύσταση Επιτροπής Επιλογής θα ήταν εξ αντικειμένου, η ενδεδειγμένη ενέργεια προς εκπλήρωση του καθήκοντος για δέουσα έρευνα. Δεν έχει υποδειχθεί τι θα έπρεπε να ερευνηθεί και δεν ερευνήθηκε επαρκώς ή καθόλου λόγω της μύστασης της Επιτροπής Επιλογής. Η υπόθεση *Mikellidou v. Republic* την οποία επικαλέστηκε ο αιτητής διακρίνεται.

10 2. Το Συμβούλιο είχε καθήκον να ερευνήσει προς διαπίστωση της αξίας των υποψηφίων. Ασκώντας τη διακριτική του εξουσία ως προς τη μέθοδο της έρευνας που θα ήταν ενδεδειγμένο να ακολουθηθεί εύλογα θα μπορούσε να απευθυνθεί και στον Τεχνικό Επιθεωρητή.

15 Η απόφαση του Συμβουλίου όμως να στηριχτεί στην εκ των υστέρων αποτίμηση των υποψηφίων από τον Τεχνικό Επιθεωρητή πάσχει θεμελιειακά. Ήταν καθήκον του συμβουλίου η διεξαγωγή έρευνας και δική του αρμοδιότητα η εκτίμηση των αποτελεσμάτων της.

20 3. Η πλάνη φαίνεται και από την ίδια τη δήλωση του Τεχνικού Επιθεωρητή ενώπιον του Συμβουλίου. Πρόσδωσε, σημειώνεται στα πρακτικά, μεγαλύτερη βαρύτητα "στα πιο πρόσφατα χρόνια". Αυτή τη μεγαλύτερη βαρύτητα, όμως, δεν είναι ο Προϊστάμενος που μπορεί να την προσδώσει. Ο Προϊστάμενος θα πρέπει να καταγράψει τις κρίσεις του. Το Συμβούλιο είναι το όργανο που θα τις αξιολογήσει και εκείνο είναι που θα προσδώσει την ορισμένη βαρύτητα στα στοιχεία που τίθενται ενώπιόν του. Ο στόχος της αναζήτησης της κρίσης και των προηγούμενων Προϊσταμένων προς αποτίμηση του συνόλου της σταδιοδρομίας των υποψηφίων δεν είναι δυνατό να θεωρηθεί ότι επιτυγχάνεται με τον τρόπο που χρησιμοποιήθηκε στην παρούσα υπόθεση. Το ορθόδοξο θα ήταν αυτοί οι προηγούμενοι Προϊστάμενοι να διατύπωναν τις κρίσεις τους ενώπιον του Συμβουλίου παράλληλα με τον τωρινό Τεχνικό Επιθεωρητή. Το ελάχιστο θα ήταν να καταγράφονταν οι πληροφορίες που περιουσιολογήσαν και να κατονομάζονταν τα πρόσωπα που τις έδωσαν. Έτσι, το Συμβούλιο, με την πραγματική βάση συγκεκριμενοποιημένη, θα βρισκόταν σε θέση να αποτιμήσει, νοουμένου ότι θα έκρινε ότι η έρευνα ήταν επαρκής και τα αποτελέσματά της αξιόπιστα, την αξία των υποψηφίων και θα καθίστατο δυνατός ο δικαστικός έλεγχος.

40 *Η προσφυγή επιτυγχάνει με έξοδα.*

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Κωνσταντίνου ν. Συμβουλίου Υδατοπρομήθειας Λεμεσού (1992) 4

Α.Α.Δ. 3678,

Mikellidou v. Republic (1981) 3 C.L.R. 461,

Αποστόλου ν. Συμβουλίου Υδατοπρομήθειας Λεμεσού (1990) 3 Α.Α.Δ. 5
126,

Κωνσταντίνου ν. Συμβουλίου Υδατοπρομήθειας Λεμεσού (1989) 3
Α.Α.Δ. 1676,

Κωνσταντίνου ν. Συμβουλίου Υδατοπρομήθειας Λεμεσού (1991) 4
Α.Α.Δ. 3666, 10

Κωνσταντίνου ν. Συμβουλίου Υδατοπρομήθειας Λεμεσού (1992) 4
Α.Α.Δ. 154. 15

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση, με την
οποία προάχθηκε το ενδιαφερόμενο μέρος στη θέση Βοηθού Αρχιε- 20
πιστάτη αντί του αιτητή.

Α. Σ. Αγγελίδης, για τον Αιτητή,

Ν. Ιωάννου, για τους Καθ' ων η αίτηση. 25

Cur. adv. vult.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Ο
αιτητής προσβάλλει το κύρος της απόφασης του Συμβουλίου Υδα- 30
τοπρομήθειας Λεμεσού ημερομηνίας 28 Δεκεμβρίου 1992 με την
οποία προάχθηκε ο Χαράλαμπος Γεωργίου στη θέση Βοηθού Αρχιε-
πιστάτη.

Μετά την εγκατάλειψη, στο στάδιο των διευκρινίσεων, σειράς 35
ισχυρισμών, ο αιτητής επικέντρωσε την επιχειρηματολογία του στον
πίνακα αξιολόγησης, όπως ονομάστηκε, που κατάρτισε ο Τεχνικός
Επιθεωρητής. Ο πίνακας υιοθετήθηκε από το Διευθυντή του Συμ-
βουλίου και από το ίδιο το Συμβούλιο ως καλύπτων πλήρως το κρι-
τήριο αξία. Η ακύρωση της προαγωγής, εφόσον τα επιχειρήματα του 40
αιτητή κριθούν βάσιμα, θα είναι αναπόφευκτη.

Ο αιτητής εντοπίζει και διαζευκτικό λόγο ακυρότητας αναφερό-
μενο στη διαδικασία που ακολούθηθηκε. Το ενδιαφερόμενο μέρος εί-

5 χε προαχθεί στη θέση πρώτα με την απόφαση της 12 Σεπτεμβρίου 1991. Με την απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην **Κυριάκος Κωνσταντίνου ν. Συμβουλίου Υδατοπρομήθειας Λεμεσού** (1992) 4 Α.Α.Δ. 3678, η προαγωγή ακυρώθηκε. Κατά την επανεξέταση που
10 οδήγησε στην προσβαλλόμενη απόφαση το Συμβούλιο δεν κατάρτισε Επιτροπή Επιλογής όπως είχε κάμει κατά την πρώτη διαδικασία. Αυτή η παράλειψη, κατά τον αιτητή, επιβάλλει την ακύρωση της απόφασης ως πάσχουσας “από έλλειψη πλήρους διερεύνησης του θέματος και/ή επανάληψης όλων των προπαρασκευαστικών πράξεων”.

15 Δεν ευσταθεί αυτός ο διαζευκτικός ισχυρισμός. Η Επιτροπή Επιλογής δεν είναι θεσμοθετημένη. Το Συμβούλιο μπορούσε στο πλαίσιο της άσκησης της διακριτικής του εξουσίας να καθορίσει τη μέθοδο διεξαγωγής της έρευνας που θα έκρινε αναγκαία. Το γεγονός ότι
20 είχε αρχικά αποφασίσει τη σύσταση τέτοιας Επιτροπής δεν επιβάλλει, αφ’ εαυτού, τη σύστασή της και κατά την επανεξέταση. Η μη σύστασή της δεν συνιστά παράβαση οποιουδήποτε τύπου αφού δεν υπάρχει αντίστοιχη νομοθετική υποχρέωση. Θα μπορούσε να τεθεί ζήτημα εφόσον η σύσταση Επιτροπής Επιλογής θα ήταν εξ αντικειμένου, η ενδεδειγμένη ενέργεια προς εκπλήρωση του καθήκοντος για
25 δέουσα έρευνα. Δεν έχει υποδειχθεί τι θα έπρεπε να ερευνηθεί και δεν ερευνήθηκε επαρκώς ή καθόλου λόγω της μη σύστασης της Επιτροπής Επιλογής. Η υπόθεση **Mikellidou v. Republic** (1981) 3 C.L.R. 461 την οποία επικαλέστηκε ο αιτητής διακρίνεται. Εκεί η Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας ενώ απευθύνθηκε στην Επιτροπή Αξιολόγησης προσόντων του Υπουργείου Παιδείας, όπως όφειλε ενόψει του Σχεδίου Υπηρεσίας της θέσης, απέκλεισε τελικά την αιτήτρια ως
30 μη κατέχουσα τα προσόντα της θέσης χωρίς να αναμένει τη γνωμάτευση της Επιτροπής Αξιολόγησης. Αποφασίστηκε, μεταξύ άλλων, πως η απόφασή της θα έπρεπε να ακυρωθεί γιατί και αν ακόμα η λήψη της γνώμης της Επιτροπής δεν αποτελούσε ουσιώδη τύπο, που αποτελούσε σύμφωνα με την απόφαση, η διοίκηση δεν δικαιούται να υποστηρίξει ότι ορισμένη διαδικασία δεν είναι θεσμοθετημένη από τη στιγμή που η ίδια την επέλεξε. Η οικειοθελής υπαγωγή της σε ορισμένους τύπους, σύμφωνα με την απόφαση, ήταν πλέον δεσμευτική για την ίδια. Η λήψη της απόφασης χωρίς τη γνώμη της Επιτροπής ήταν άρρηκτα συνδεδεμένη με την έρευνα που θα έπρεπε να είχε διεξαχθεί ως προς τα προσόντα της αιτήτριας και εδώ βρίσκεται η ειδοποιός διαφορά με την παρούσα υπόθεση. Και στην περίπτωση
40 που θα κρινόταν ότι όφειλε το Συμβούλιο να συστήσει εκ νέου την Επιτροπή Επιλογής ως αυτοδεσμευθέν, θα έλειπε το κρίσιμο στοιχείο της σημασίας της παράλειψής του να το κάμει.

Ο αιτητής προσλήφθηκε στο Συμβούλιο ως τακτικός εργατής το

1960. Το 1977 προάχθηκε σε επιστάτη. Το ενδιαφερόμενο μέρος προσλήφθηκε το 1966 και προάχθηκε σε επιστάτη το 1985. Το Συμβούλιο δεν ακολουθούσε σύστημα αξιολόγησης των υπαλλήλων του. Ο φράξιός τους, ως προς την αξία τους και γενικά την απόδοσή τους κατά τα πολλά χρόνια της υπηρεσίας τους, παρουσιάζει πλήρες κενό: Το Συμβούλιο ζήτησε από τον Προϊστάμενο του Τεχνικού Τμήματος (Τεχνικός Επιθεωρητής) στον οποίο υπάγεται η θέση του Βοηθού Αρχιεπιστάτη να ετοιμάσει έκθεση αξιολόγησης των υποψηφίων. Ο Επιθεωρητής ετοίμασε πίνακα αξιολόγησης με στόχο την απεικόνιση της αξίας των υποψηφίων με γνώμονα το σύνολο της μακράς σταδιοδρομίας τους. Σ' αυτό συμφωνούν και οι δυο πλευρές. Ανέτρεξε στο παρελθόν και η κρίση του συνιστούσε το καταστάλαγμα από την αξιολόγηση της υπηρεσίας τους ως συνόλου από την αρχή μέχρι το τέλος. Με δική του πρωτοβουλία προσδιόρισε ως στοιχεία κρίσης τα δώδεκα στοιχεία που χρησιμοποιούνται προς αξιολόγηση των δημοσίων υπαλλήλων υιοθετώντας, ταυτόχρονα, ανάλογο σύστημα βαθμολογίας. Το ενδιαφερόμενο μέρος συγκέντρωσε 53 μονάδες και, επομένως, θεωρήθηκε ότι υπερείχε ως προς την αξία από τον αιτητή που συγκέντρωσε 45 μονάδες.

Προβλήθηκαν ισχυρισμοί ως προς το έγκυρο της αξιολόγησης με αναφορά στις λεπτομέρειες της μεθόδου που ακολουθήθηκε. Το κεντρικό όμως επιχείρημα αναφέρεται στο ίδιο το εγχείρημα της αποτίμησης της αξίας των υποψηφίων με αναδρομή στο σύνολο της υπηρεσίας.

Από τους λόγους ακυρότητας που στοιχειοθετήθηκαν στην **Κυριάκος Κωνσταντίνου** ενδιαφέρει για τους σκοπούς της παρούσας υπόθεσης ακριβώς ο αναφερόμενος στον πίνακα αξιολόγησης. Ο Δικαστής Γ.Μ. Πικής επεσήμανε πως ο πίνακας αξιολόγησης δεν παρείχε οποιανδήποτε ένδειξη για την πηγή πληροφοριών για την αξιολόγηση του συνόλου της υπηρεσίας των υποψηφίων και κατέληξε ως εξής:

“Παρόλο που η διεξαγωγή έρευνας για τα στοιχεία των υποψηφίων για διορισμό ή προαγωγή σε δημόσια θέση και τα μέσα που υιοθετούνται για το σκοπό αυτό ανάγονται στην διακριτική ευχέρεια του διορίζοντος σώματος, και επομένως μπορούσε να διαταχθεί η διεξαγωγή έρευνας για τον προσδιορισμό της αξίας των υπηρεσιών των υποψηφίων, το πόρισμα της έρευνας από τον Τεχνικό Επιθεωρητή είναι ακροσφαλές, γιατί δεν αποκαλύπτει τα στοιχεία στα οποία βασίστηκε, παράγοντας μείζονος σημασίας στην προκειμένη περίπτωση, εφόσον αφορούσε την αξιολόγηση της υπηρεσίας μελών του προσωπικού που επεκτεινόταν σε δε-

καετίες. Το πόρισμα της Επιτροπής Επιλογής Προσωπικού είναι επίσης ακροσφαλές γιατί το πρακτικό στο οποίο διατυπώνεται δεν γίνεται αναφορά στους λόγους που είχε εκθέσει ο Διευθυντής προς υποστήριξη των θέσεών του, κενό που δεν επιτρέπει την άσκηση δικαστικού ελέγχου της νομιμότητας της πράξης. (Βλ. **Γαβριηλίδης ν. Αρχής Ηλεκτρισμού Κύπρου** (1988) 3 Α.Α.Δ 585)”

Το Συμβούλιο, με διαγνωσμένο το κενό, κάλεσε κατά την επανεξέταση τον Τεχνικό Επιθεωρητή. Τηρήθηκε συναφώς το ακόλουθο πρακτικό:

“Ο Τεχνικός Επιθεωρητής παρουσιάσθηκε ενώπιον του Συμβουλίου και διευκρίνησε ότι ετοίμασε τον Πίνακα αξιολόγησης των υποψηφίων με βάση την προσωπική μακρόχρονη γνώση του όπως και από πληροφορίες που πήρε από τους άλλους άμεσα προϊστάμενους των υποψηφίων. Είπε επίσης ότι ο πίνακας αξιολογεί ολόκληρη τη σταδιοδρομία των υποψηφίων με μεγαλύτερη ωστόσο βαρύτητα στα πιο πρόσφατα χρόνια. Ο κ. Βασιλειάδης πρόσθεσε ότι είχε προσωπική γνώση για τους υποψηφίους ακόμα και πριν να προαχθεί στη θέση του Τεχνικού Επιθεωρητή.”

Με αυτό τον τρόπο, εισηγούνται οι καθ' ων η αίτηση, έχει θεωρηθεί το ελάττωμα που εντοπίστηκε. Ο Τεχνικός Επιθεωρητής αποκάλυψε την πηγή της γνώσης του ως προς την αξία των υποψηφίων. Ήταν καθήκον του Συμβουλίου να προβεί σε έρευνα και ο πίνακας αξιολόγησης ως το αποτέλεσμα αυτής της έρευνας ήταν επιβεβλημένο να ληφθεί υπόψη.

Έχει γίνει αναφορά σε τέσσερις προσφυγές που είχαν ως αντικείμενο αποφάσεις του Συμβουλίου Υδατοπρομήθειας Λεμεσού για προαγωγές. Στις τρεις από αυτές αιτητής ήταν ο αιτητής στην παρούσα υπόθεση. Ο Δικαστής Γ. Μ. Πικής στην **Πέτρος Αποστόλου ν. Συμβουλίου Υδατοπρομήθειας Λεμεσού** (1990) 3 Α.Α.Δ. 126 ακύρωσε την απόφαση ως εντελώς ανατιολόγητη και ως ληφθείσα κατά παράβαση αρχών του διοικητικού δικαίου που δεν σχετίζονται με το θέμα μας. Παράλληλα, παρατήρησε πως ήταν συζητήσιμο αν η έρευνα αναφορικά με την καταλληλότητα των υποψηφίων ήταν η δέουσα εφόσον, ενόψει της απουσίας στοιχείων στους φακέλους, δεν λήφθηκαν και οι απόψεις του προκατόχου του τότε Διευθυντή. Στην **Παύλος Κωνσταντίνου ν. Συμβουλίου Υδατοπρομήθειας Λεμεσού** (1989) 3 Α.Α.Δ. 1676, ο Δικαστής Σ. Νικήτας ακύρωσε την απόφαση για λόγους αναφερόμενους στην αιτιολογία της και ειδικά στο γεγονός ότι δεν τηρήθηκε πρακτικό για τις απόψεις του Διευθυντή παρόλον ότι αυτές συγκαταλέγονταν μεταξύ των ουσιαστικών στοιχείων που

στάθμισε το Συμβούλιο πριν καταλήξει. Η επανεξέταση που ακολούθησε αυτή την ακυρωτική απόφαση, οδήγησε σε απόφαση που προσβλήθηκε με τις προσφυγές **Παύλος Κωνσταντίνου ν. Συμβούλιον Υδατοπρομήθειας Λεμεσού** (1991) 4 Α.Α.Δ. 3666 και **Παύλος Κωνσταντίνου ν. Συμβούλιο Υδατοπρομήθειας Λεμεσού** (1992) 4 Α.Α.Δ. 154. Η κατάληξη των δυο αυτών προσφυγών ήταν διαφορετική. Στην πρώτη (η απόφαση εκδόθηκε στις 18.11.91) ο Δικαστής Α. Κούρρης ακύρωσε την προαγωγή του ενδιαφερομένου μέρους γιατί έκρινε ότι

“ελλείπει νομοθετικής κανονιστικής ή άλλης πρόνοιας που να δίνει εξουσία για αξιολόγηση δεν μπορούσε ο Προϊστάμενος των Τεχνικών Υπηρεσιών ή οποιοσδήποτε άλλος να προβεί σε αξιολόγηση με μόνο τις προφορικές οδηγίες του Διευθυντή ή του Συμβουλίου”.

Στη δεύτερη ο Δικαστής Γ. Παπαδόπουλος έκρινε πως παρά την έλλειψη νομοθετικής διάταξης που να δίνει εξουσία σε οποιοδήποτε υπάλληλο να προβαίνει σε αξιολογήσεις, ο Τεχνικός Επιθεωρητής όχι μόνο μπορούσε αλλά είχε καθήκον

“να ερευνήσει όλα τα δεδομένα που άπτοντο της ικανότητας, της πείρας και αξίας και όλων εκείνων των αναγκαίων στοιχείων που υποδεικνύει η νομολογία πως πρέπει να λαμβάνονται υπόψη κατά την προαγωγή υπαλλήλων”.

Συμφωνώ πως το Συμβούλιο είχε καθήκον να ερευνήσει προς διαπίστωση της αξίας των υποψηφίων. Δέχομαι πως ασκώντας τη διακριτική του εξουσία ως προς τη μέθοδο της έρευνας που θα ήταν ενδεδειγμένο να αναφερθεί εύλογα θα μπορούσε να απευθυνθεί και στον Τεχνικό Επιθεωρητή.

Το Συμβούλιο στην προφανή προσπάθειά του να επανεξετάσει το θέμα κατά συμμόρφωση προς την ακυρωτική απόφαση, προκάλεσε τις διευκρινίσεις του Τεχνικού Επιθεωρητή ως προς τη πηγή της γνώσης του. Προκύπτει ότι έκρινε ότι οι διευκρινίσεις του Τεχνικού Επιθεωρητή πληρούσαν το κενό που είχε εντοπιστεί και πως μπορούσε πλέον να στηριχθεί στην αξιολόγησή του. Ο Τεχνικός Επιθεωρητής δε στηρίχτηκε μόνο σε όσα ο ίδιος γνώριζε υπό την τωρινή ιδιότητά του. Δεν αρκέστηκε να διατυπώσει την άποψή του για όσα ως Τεχνικός Επιθεωρητής μπορούσε να διαπιστώσει από το 1985 που ανέλαβε τα καθήκοντά του και μετά. Επεκτάθηκε και σε περίοδο πριν από την ημερομηνία αυτή. Σε σχέση με αυτή την προηγούμενη περίοδο χρησιμοποίησε και τις δικές του αναμνήσεις όχι πλέον

ως αρμοδίου για να μορφώσει κρίση ως προς την αξία των υπαλλήλων και πληροφορίες που περισυνέλεξε. Είναι σαφές ότι το τελικό αποτέλεσμα ήταν το αδιαχώριστο πια κράμα από την ανάμειξη όσων στοιχείων ο Τεχνικός Επιθεωρητής θεώρησε σχετικά. Η τελική βαθμολογία, δεν αποτυπώνει την κρίση του Τεχνικού Επιθεωρητή υπό αυτή την ιδιότητά του αλλά τη δική του αντίληψη ως προς την αποτίμηση και των αναμνήσεών του και των πληροφοριών που πήρε.

5 Η απόφαση του Συμβουλίου να στηριχτεί σ' αυτή την εκ των υστέρων αποτίμηση πάσχει θεμελειακά. Ήταν καθήκον του Συμβουλίου η διεξαγωγή έρευνας και δική του αρμοδιότητα η εκτίμηση των αποτελεσμάτων της. Εάν έκρινε πως, ενόψει της έλλειψης στοιχείων στους φακέλους, θα μπορούσε να απευθυνθεί και σε άλλους συναδέλφους των υποψηφίων, και δεν εκφέρω τώρα άποψη ως προς το αν αυτό θα ήταν επιτρεπτό, δεν ήταν ορθό να περιοριστεί μόνο σε ένα από αυτούς όσο και αν με την πάροδο του χρόνου αυτός κατέλαβε τη θέση του Τεχνικού Επιθεωρητή. Η σύγχρονη αυτή ιδιότητα του Τεχνικού Επιθεωρητή δεν τον αναβάθμιζε ούτε τον έθετε σε διαφορετική μοίρα σε ό,τι αφορούσε στα χρόνια που δεν κατείχε αυτή τη θέση. Εξάλλου ποιες ήταν οι πληροφορίες που περισυνέλεξε ο Τεχνικός Επιθεωρητής και από ποιους ακριβώς προέρχονταν; Αυτά τα κρίσιμα στοιχεία παρέμεναν άγνωστα. Το Συμβούλιο ουσιαστικά δέχθηκε το λόγο του Τεχνικού Επιθεωρητή πως με βάση τα όσα άκουσε, οι υποψήφιοι θα έπρεπε να αξιολογηθούν με ορισμένο τρόπο ως αν να ήταν ο Τεχνικός Επιθεωρητής ο επιφορτισμένος με την συνολική αξιολόγηση της υπηρεσίας τους. Αυτή η πλάνη φαίνεται και από την ίδια τη δήλωση του Τεχνικού Επιθεωρητή ενώπιον του Συμβουλίου. Πρόσδωσε, σημειώνεται στα πρακτικά, μεγαλύτερη βαρύτητα 'στα πιο πρόσφατα χρόνια'. Αυτή τη μεγαλύτερη βαρύτητα, όμως, δεν είναι ο προϊστάμενος που μπορεί να την προσδώσει. Ο προϊστάμενος θα πρέπει να καταγράφει τις κρίσεις του. Το Συμβούλιο είναι το όργανο που θα τις αξιολογήσει και εκείνο είναι που θα προσδώσει την ορισμένη βαρύτητα στα στοιχεία που τίθενται ενώπιόν του. Ο στόχος της αναζήτησης της κρίσης και των προηγούμενων προϊόντων προς αποτίμηση του συνόλου της σταδιοδρομίας των υποψηφίων δεν είναι δυνατό να θεωρηθεί ότι επιτυγχάνεται με τον τρόπο που χρησιμοποιήθηκε στην παρούσα υπόθεση. Το ορθόδοξο θα ήταν αυτοί οι προηγούμενοι προϊστάμενοι να διατύπωναν τις κρίσεις τους ενώπιον του Συμβουλίου παράλληλα με τον τωρινό Τεχνικό Επιθεωρητή. Το ελάχιστο θα ήταν να καταγράφονταν οι πληροφορίες που περισυνέλεξαν και να κατονομάζονταν τα πρόσωπα που τις έδωσαν. Έτσι, το Συμβούλιο, με την πραγματική βάση συγκεκριμενοποιημένη, θα βρισκόταν σε θέση να αποτιμήσει, νοουμένου ότι θα έκρινε ότι η έρευνα ήταν επαρκής και τα αποτελέσματά της

αξιόπιστα, την αξία των υποψηφίων· και θα καθίστατο δυνατός ο δικαστικός έλεγχος. Η προσφυγή επιτυγχάνει με έξοδα υπέρ του αιτητή. Η προσβαλλόμενη απόφαση ακυρώνεται.

Η προσφυγή επιτυγχάνει με έξοδα.